

Sárdi Fülöp A Carthage Fedélzetén

Ez a kép a Carthage fedélzetén készült, nyílt vízen. Én állok balra, mellettem a barátom, Kokó. Ő volt a hajószakács. Nagy konyha volt, ő volt a séf. Nagyon klassz kaját csinált abból, amit mi fogtunk, csak halat tudtunk kiemelni. Öt-hat kilós halakat is fogtunk, horoggal. Én nagyon jóban lettem vele, és elmentem vele szabadságra pár napra a falujába. Szenegálban lakott. Vonattal mentünk Dakarból, körülbelül olyan 150 kilométerre. Abszolút törzsi körülmények között laktak ott.

Jobbra Kokótól imádkozik egy fiú, aki fűtő volt, és iszlám vallású. Minden nap háromszor Mekka felé fordulva imádkozott. Volt egy kancsója vízzel, és minden rést ki kellett mosnia ima előtt, és csak utána imádkozhatott. Ezt a hajón megengedték, hagyták őket így imádkozni. A legénység szinte csak feketékből és arabokból állt. Mindenkinek megvoltak a maga szokásai, amiket gyakorolt.

A Carthage-ra Marseille-ben szálltunk fel, és onnan a Gibraltáron keresztül mentünk Casablancába, onnan pedig Dakarba. Dakar alatt volt egy folyó, annak a neve volt Soulone, és azon mentünk fel, végül egy Kaolack nevű településre érkeztünk. Ez egy cseh fennhatóság alatti település volt. Sót szikkasztottak a tengerből, dagálykor begyűjtötték a vizet, és apálykor ott maradt a só, egész sóhegyek világítottak messziről. Ezenkívül szandálokat készítettek a Bat'a gyár megbízásából [Világhírű cseh cipőgyár. -- A szerk.]. Amiért mi mentünk, az amerikai mogyoró volt. Egy nagy pallón rakodtak, és azon a feketék ötvenkilós zsákokban vitték fel. Beöntötték a hajó gyomrába, és amikor visszajöttek, hozták magukkal az üres zsákokat, és azért kaptak zsetont, és akkor azt válthatták be rumra. Négy zsetonért kaptak fél deci rumot. Délután felé már nagyon vidáman vitték a zsákokat, még táncoltak is a pallón. Volt köztük egyvalaki, aki két zsákot vitt egyszerre. Ez egy nagydarab pali volt, nagyon. Az úton kapott kenyeret félretettük, és amikor megérkeztünk, mindenkinek adtunk egy-egy darabot, mert tudtuk, hogy nekik nincsen kenyerük, és akartunk nekik segíteni. Na most én ennek a nagydarabnak adtam az én részemet. Ezen a férfin volt rengeteg amulett, és magyarázta nekem, hogy melyik mi ellen védi őt. Az egyik például a szúrás ellen védte. Én nem nagyon hittem neki, és akkor mondta, hogy próbáljam megszúrni. Én elővettem a tűrömet, és próbáltam szúrni, de aztán mégsem mertem komolyan beleszúrni. Akkor rám tette az amulettet, és mondta, hogy jó, akkor most ő szúr. Amikor közeledett felém a késsel, azonnal lerántottam magamról a karperecet, nehogy tényleg megszúrjon.